

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتاح همدان

۳۰ آبان ۱۳۹۲

انزلیان محیط زیست کلان

بررسی تاثیر شرایط اقلیمی بر روند گردشگری در اقلیم گرم و خشک (مطالعه موردی: بهبهان و ایزه)

کبری شجاعی زاده^۱، سجاد معمار دزفولی^۲، روح الله دريجانی^۳

^۱ دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گچساران، گروه معماری، گچساران، ایران: shojaeizadeh.1996@yahoo.com

^۲ دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بهبهان، گروه معماری، بهبهان، ایران: Archmemar@yahoo.com

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد توریسم، دانشگاه مازندران، Rohallah_darijani@yahoo.com

چکیده:

آب و هوا به عنوان یکی از جنبه های مهم رونق دهنده یا بالعکس تضعیف کننده گردشگری یک منطقه بوده که این خود می تواند تقاضای گردشگری را تحت تأثیر قرار دهد. بدین ترتیب می توان گفت که آب و هوا دارای خصیصه یک ثروت عظیم طبیعی است که با تأثیر گذاری بر منابع محیطی، طول مدت و کیفیت توریسم، سلامتی، گردشگران و حتی تجارب شخصی گردشگران را نیز کنترل می کند. در این پژوهش به منظور بررسی روند گردشگری در شهرهای بهبهان و ایزه از پارامترهای هواشناسی دمای خشک، رطوبت نسبی، میانگین سرعت باد، ابرناکی و فشار بخار آب طی دوره آماری ۲۰ ساله در قالب شاخص دمای معادل فیزیولوژیک استفاده شده است. نتایج حاصله نشانگر آنست که شرایط اقلیم آسایشی در شهرهای مورد مطالعه کوتاه و محدود به دو ماه از سال می باشد. تضاد شرایط آسایشی بین فصول سرد و گرم سال به وضوح دیده می شود. به گونه ای که تقریباً از اواسط ماه می (اردیبهشت) تا اوایل ماه اکتبر شرایط حرارتی خیلی گرم و گرم حاکم است و از اواسط فصل پاییز (ماه نوامبر) تا پایان ماه مارس تنش های سرمایی اندک و متوسط برقرار می باشد. با توجه به اینکه دوره های آسایش اقلیمی شهرهای مورد مطالعه در ماههای سرد سال واقع شده است و در فصل زمستان، اکثر مناطق کشور شرایط عدم آسایش اقلیمی را تجربه می کنند. این مسئله می تواند به عنوان یک پتانسیل در جهت توسعه گردشگری شهرهای مورد مطالعه مد نظر قرار بگیرد.

واژه های کلیدی: تنش گرمایی، گردشگری، بهبهان، ایزه، آب و هوا.